

Peter Holvoet-Hanssen wint de cultuurprijs 2007 van de Vlaamse gemeenschap voor Poëzie. Zijn gelauwerde bundel Spinalonga bevat waar is daar was, een gedicht voor hut bedreigde Lappersfortbos. Hierna lees je elf vragen die je altijd al wilde weten.

1) Wie ben je?

Mijn naam is Peter Holvoet, ik publiceer gedichten en grensverkennend proza onder de naam Peter Holvoet-Hanssen. Mijn vader zaliger heette Holvoet, zijn familie kwam uit Kortrijk. Hij groeide op in Antwerpen en werd een echte 'Sinjoor'. Mijn moeder zaliger, A. Hanssen, kwam uit Limburg. Ze waren twee tegenpolen en ik was soms een 'verbindingsofficier'. Dat doe ik ook in mijn poëzie: de uitersten van het leven laten zien en bijeenbrengen, en dan over de hokjes / de schuttingen proberen te kijken - op zoek naar nieuwe verbindingen: oud én nieuw,...

2) Waar liggen je bos- en natuurroots?

Ik groeide op in een Antwerpse randgemeente: Deurne. Onze straat grensde aan een park, daar beleefde ik de fijnste momenten van mijn jeugd. In de grote vakantie gingen we steevast naar een plekje in de Ardennen, waar we veel wandelingen maakten - daar kon ik mij na een schooljaar herbronnen. Ik ervaarde het leven in mijn gemeente als 'grijs' - het park (momenteel helemaal kaalgeplukt en geasfalteerd) kleurde mijn jeugdijaren groen, zonder kan ik ze mij niet voorstellen.

3) Wat bracht de bosbeweging en de bosbezetting Lappersfort bij jou en je vrienden/vriendinnen teweeg?

Samen met mijn echtgenote Noëlla Elpers (schrijft jeugdboeken) noemen wij ons voor jongeren 'Het Kapersnest' (zie ook www.kapersnest.be) - wij meren aan in bibliotheken en scholen om liefde voor boeken, poëzie en geschiedenis aan te wakkeren. 'Blijf doen wat je graag doet' is zo'n onderhuidse boodschap tegen de verzuring. Materialisme woekert in onze maatschappij, veel kinderen worden futloos en egocentrisch - groeien te weinig op in een sfeer van verbondenheid, met elkaar en met de natuur. De bosbeweging en bosbezetting was voor ons een belangrijk signaal: steeds zullen er mensen opstaan die tegen de stroom in durven roeien, die verder kijken dan een nestelend, berustend eigenbelang. Vurig vertelden wij over het Lappersfortbos, over het groeien van het Groene Gordel Front (GGF) - uiteindelijk gesteund door een brede laag, een diversiteit van mensen. Je zag terug vuur in de ogen blikkeren: dit doorzettingsvermogen mét visie was voor Het Kapersnest en kompanen én vele anderen een hart onder de riem. Kijk maar naar het d'Hoppebos,... De bosbeweging is niet meer te stuiten, ondanks alles - het is een innerlijke houding, een hand naar de toekomst (van onze kinderen) en met respect voor het verleden (van onze (voor)ouders).

4) Welke dichterlijke boodschap heb je voor de politici?

Kun je lezen in mijn gedicht 'Waar is, daar was' (online op www.regiobrugge.be). Treed buiten de oevers van je ego en je achterban: ga terug naar de roots van je politieke partij - denk welke strijd zij hebben moeten leveren om hun gedachtegoed waar te maken. Wat nu evident was, was nog niet zo lang geleden verre van aanvaard. Kijk dan naar het GGF, niet (meer) met een minzame of meewarige blik, maar met

andere ogen. Trek de pijl uit je hart: het bladergeruis aan d'overkant van 't Zuidervaartje mag geen industrieel geruis worden, geen stalen long. Switch de schakelaar, bekijk de complexiteit van het gegeven eens met andere camerastandpunten. Hier en nu: het tij kan nog gekeerd worden. Kwaliteitsvolle leefbaarheid in het vaandel. Daarom moeten het Lappersfortbos en het Chartreusegebied veilig gesteld worden, in een realistische dialoog met alle betrokkenen, maar met zicht op de toekomst van een volgende generatie: zonder oprukkende zwarte gaten toe te staan.

5) Kunnen kunst & poëzie de bossen redden?

Op deze vraag zal haast elke kunstenaar of schrijver zeggen: neen, het helpt niet. Maar laten we Goliath niet vergeten. En: een woord is een zin is een boek is een verhaal. Een treffend of schokkend beeld of vers, het kan onze blik verruimen - een verstarde gedachtengang terug doen inspelen op de echte noden en ondergrondse stromen die daadwerkelijk leven in elk van ons, in alle lagen van de bevolking. Het kind in ons. De (gestorven) vader en moeder in ons. Al ervaren velen het leven als op een eiland, deze noden doen ons bruggen maken. Wij leven niet alleen. Kunst en poëzie tonen vaak een spiegel aan de mensheid: vb. het kwade staat niet buiten ons. Zo ook leeft een bos niet buiten ons maar strekt zijn wortels tot aan de poorten van de stad. Kap het om, gooi het plat: de wortels blijven getuigen al lijken ze onzichtbaar of onvindbaar geworden. Open de poort, krachten bundelen. Kunst en poëzie kunnen een schakelaar zijn, een noodsignaal. Zet uw sensoren weer op scherp.

6) Heb je nog een boodschap voor de Fabricom groep?

U wordt overspoeld door emotionele oproepen? U ziet geen uitweg meer, u bent het beu - wilt uitbreken, plannen doorvoeren? Economisch belang gaat echter niet zomaar zijn eigen gang - vroeg of laat keert het tij en wordt er om rekenschap gevraagd, misschien wel door uw kinderen, of de kinderen van uw kinderen. Maar waarom zou u een voorbeeldfunctie moeten stellen en zoveel andere bedrijven niet? Een bedrijf is geen eiland. U bent gevestigd in een dynamiek van een omgeving die niet meer te stuiten is. Kies niet voor verstarring, heropen keer op keer de dialoog: treed binnen in een nieuw tijdperk van milieubewuste en sociale economie waar ondergrond, middenveld en bestuur een duurzame weg vinden samen met bedrijven. Geen utopie: harde noodzaak.

7) Waar lig je soms nog van wakker?

Meer en meer mensen liggen wakker, krijgen te kampen met psychologische of psychiatrische problemen. Daar lig ik soms van wakker. Onderschat de burger niet: in arbeidershuis of rijtjeshuis - wij voelen maar al te goed wat er aan het misgaan is. We grijpen naar ersatz, drijven mee op een stroom van 'er is toch niets aan te doen'. Een neerwaartse spiraal ombuigen: geen klein bier. Maar dat ook kinderen meer en meer wakker liggen, hoestend - met allergie, gebukt onder stijgende druk: een breekpunt nadert. Tijd om ze terug te begeisteren met levenslust ondanks alles. Goëde lucht, geen verkanking.

8) Hoe moet het nu verder met de democratie na gedichtendag?

We leven in een overgecontroleerde, bange maatschappij. Wij bouwen cellen voor mekaar, projecteren onze angsten op anderen, trekken ons terug in onze bunker terwijl we bungelen aan (mondiale) economische koordjes. Dat ziet er dus niet goed uit. Blauw of rood, geitenwollen sokken of Armanipak: trek de etiketten eraf - naakt staan we allemaal in ons blootje. Met een kwetsbare opstelling (dat is niet soft), vechtend tegen de bierkaai maar niet agressief: zo moet solidariteit weer een levensbeginsel worden - 'democratie' wordt te zeer uitgehold. Worden we geleefd? Dan worden we uiteindelijk geleefd. Er moet dus weer meer gelééfd worden.

9) Wie is je lievelingsdichter en waarom?

Ik hou van gedichten - koester niet één bepaalde dichter. Geef mij verzen die durven én die durven kwetsbaar zijn, met innerlijke gloed onder marmer of puin. Van Arthur Rimbaud tot Mark Braet zaliger, de bravoure van Van Ostaijen, klepperende luiken van J. H. Leopold, middeleeuwse balladen. Gedichten die zingen om het zingen in het bloed - ondanks alles.

10) Nog een treffend citaat ?

'Zie je niet dat de appelboom bloeit om in de appel te sterven?' (Pablo Neruda)

11) Vertel het verhaal van de bosdichters en stadsdichteressen van de Lappersfort Poets Society waar je een eminent lid van bent.

Poëziebos : muzes bij hut bos : hoe het allemaal begon en zal eindigen ?

De eigen site van het actienetwerk www.ggf.be krijgt een wekelijkse update; maar in het LAPPERSFORTMUSEUM online <http://ggf.regiobrugge.be> proberen we zo veel mogelijk het hoopvolle geschiedenisverhaal te schrijven, mede verwoord door bosdichters & stadsdichteressen. Het begon natuurlijk met de moed van enkele jonge mensen die de boom N kropen. Het bosverhaal gaat verder & de duurzame club van Brugge blijft groeien. Het verhaal achter ons bosverhaal : voor de volledigheid de biografie. Portretten van alle stadsdichters & bosdichteressen <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> met fotogalerij binnenkort on line op de site in een nieuw kleedje. (ondertussen vooral belangrijk archief. Alle nieuwe gedichten on line op www.ggf.be bij acties & poëzie) Kreeg U al eerder en is na te lezen op www.ggf.be bosgroet, Peter Theunynck, woordvoerder Lappersfort Poets Society, 0486/737220

- Mark Braet en Patricia Lasoen, Luc Van der Kelen en Willem Vermandere, Luuk Gruwez en Kamagurka, Peter Slabbynck en Tom Lanoye, Paul De Wispelaere en Ricardo Petrella zijn de eersten die toetreden tot het Lappersfortbosbeschermcomité. Dit nadat de Fabricom groep de bezetters voor de rechtbank daagt. We willen een beschermende cirkel zijn rond deze jonge tedere anarchisten en hun bos en groene gordel... We zijn Brugge 2002. Ook Bert Anciaux en Kathleen Van Brempt treden toe. De bezetting begon enkele weken voor 11 september 2001.